

The Holy See

Orędzie

URBI et ORBI

Drodzy Bracia i Siostry!

Christus resurrexit!– Chrystus zmartwychwstał!

W wielką Wigilię tej nocy na nowo przeżywaliśmy decydujące i zawsze aktualne wydarzenie, jakim jest Zmartwychwstanie, główna tajemnica wiary chrześcijańskiej. Niezliczone paschały zapłonęły w kościołach jako symbol światła Chrystusa, które oświeciło i oświeca ludzkość, przewycięzając na zawsze mroki grzechu i zła. Dziś natomiast rozbrzmiewają słowa, które wprawiły w zdumienie kobiety przybyłe rankiem pierwszego dnia po szabacie do grobu, gdzie zostało złożone ciało Chrystusa, zdjęte naprędce z krzyża. Smutne i niepocieszone z powodu utraty Mistrza, zastały kamień odsunięty, a gdy weszły, zobaczyły, że nie było tam już Jego ciała. Kiedy stały tam niepewne i zagubione, nagle pojawiło się dwóch mężczyzn w lśniących szatach, mówiąc: „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał” (Łk 24, 5-6). „*Non est hic, sed resurrexit*” (Łk 24, 6). Od tamtego poranka te słowa nie przestają rozbrzmiewać w świecie jako przesłanie radości, które trwa przez wieki niezmienione, a równocześnie wzbudzające coraz bogatsze i niekończące się nowe echa.

„Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał”. Niebiescy posłańcy oznajmiają przede wszystkim, że Jezusa „tu nie ma”: Syn Boży nie pozostał w grobie, gdyż niemożliwe było, aby śmierć panowała nad Nim (por. Dz 2, 24), a mogiła zatrzymała „Żyjącego” (por. Ap 1, 18), który jest źródłem życia. Jak Jonasz we wnętrzościach ryby, tak ukrzyżowany Chrystus był zamknięty w łonie ziemi (por. Mt 12, 40) przez czas jednego szabat. Prawdziwie ów dzień szabat był „wielkim świętem”, jak pisze ewangelista Jan (por. 19, 31): największym świętem w historii, bo w nim „Pan szabat” (por. Mt 12, 8) dokończył dzieło stworzenia (por. Rdz 2, 1-4a), wynosząc człowieka i cały kosmos ku wolności i chwale dzieci Bożych (por. Rz 8, 21). Kiedy wypełnił to niezwykle dzieło, Jego martwe ciało zostało przeniknięte ożywczym tchnieniem Bożym i zmartwychwstał chwalebnie, wychodząc

z zamknięcia w grobie. Dlatego aniołowie ogłaszają „nie ma Go tutaj”: nie może być w grobie. Chodził po ludzkiej ziemi, jak wszyscy zakończył swoją drogę w grobie, ale zwyciężył śmierć i w zupełnie nowy sposób, aktem czystej miłości, otworzył ziemię i rozwarł ją ku Niebu.

Jego zmartwychwstanie – przez chrzest, który włącza nas w Niego – staje się naszym zmartwychwstaniem. Zapowiedział to prorok Ezechiel: „Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela” (Ez 37, 12). Te prorocze słowa nabierają szczególnej wartości w dniu Paschy, bo właśnie dziś wypełnia się obietnica Stwórcy; dziś, również w tej naszej epoce naznaczonej niepokojem i niepewnością, na nowo przeżywamy wydarzenie zmartwychwstania, które odmieniło nasze życie, zmieniło historię ludzkości. Od Chrystusa zmartwychwstałego oczekują nadziei, czasem nawet nie zdając sobie z tego sprawy, ci, którzy wciąż jeszcze są w więzach cierpienia i śmierci.

Niech Duch Zmartwychwstałego niesie ulgę i bezpieczeństwo ludności Afryki, szczególnie mieszkańcom *Darfuru*, którzy znajdują się w dramatycznej sytuacji humanitarnej, już nie do zniesienia; także ludności zamieszkującej region *Wielkich Jezior*, gdzie wiele ran pozostało jeszcze niezabliźnionych; ludom *Rogu Afryki*, *Wybrzeża Kości Słoniowej*, *Ugandy*, *Zimbabwe* i innych krajów, które pragną pojednania, sprawiedliwości i rozwoju. Niech w Iraku przeważą ostatecznie pokój nad bezlitosną przemocą, która przynosi wciąż nowe ofiary. Gorąco życzę pokoju również tym, którzy są wciągnięci w konflikt w *Ziemi Świętej* i zachęcam wszystkich do cierpliwego i wytrwałego dialogu, który usunie dawne i nowe przeszkody. Niech wspólnota międzynarodowa, która potwierdza słuszne prawo Izraela do pokojowej egzystencji, pomoże narodowi palestyńskiemu przewycięzać prowizoryczne warunki życia i budować przyszłość, zmierzając ku ukonstytuowaniu się prawdziwego państwa. Niech Duch Zmartwychwstałego pobudzi kraje *Ameryki Łacińskiej* do zaangażowania się z nowym dynamizmem na rzecz poprawy warunków życia milionów mieszkańców oraz umacniania się instytucji demokratycznych w duchu zgody i czynnej solidarności. Jeżeli chodzi o kryzysy międzynarodowe związane z technologią nuklearną, oby doszło do godnego porozumienia wszystkich dzięki poważnym i uczciwym negocjacjom, i oby umocniła się w odpowiedzialnych za narody i organizacje międzynarodowe wola zaprowadzania pokojowego współżycia ras, kultur i religii, które oddali groźbę terroryzmu.

Niech Pan zmartwychwstały sprawi, by wszędzie dało się odczuć Jego moc życia, pokoju i wolności. Do wszystkich są dziś skierowane słowa, którymi w poranek Paschy anioł uspokajał załęcznione serca kobiet: „Wy się nie bójcie! (...) Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał (Mt 28, 5-6). Jezus zmartwychwstał i daje nam pokój; On sam jest pokojem. Dlatego Kościół z mocą powtarza: „Chrystus zmartwychwstał – *Christós anésti*”. Niech ludzkość trzeciego tysiąclecia nie lęka się otworzyć Mu serca. Jego Ewangelia w pełni zaspokaja pragnienie pokoju i szczęścia, jakie jest w sercu człowieka. Chrystus teraz żyje i idzie z nami. Niewypowiedziane misterium miłości! *Christus resurrexit, quia Deus caritas est! Alleluia!*

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana